

Превзимание Нарва.

Когато Петъръ, въ 1704 год., слѣдъ една трудна обсада, превзелъ градъ Нарва, то русскитѣ войници съ такъва хищность са затичали на грабителство и убийство, щото било невъзможно да ги удържатъ. Единствено заради туй, господаря са показалъ толкова жестокъ къмъ войската си, щото самъ извадилъ сабята си, хвърлилъ са помежду имъ и убилъ нѣколцина; по такъвъ начинъ укротилъ яростта имъ и привелъ ги въ нужния редъ. Слѣдъ туй отишелъ въ градския правителственъ домъ дѣто му представили шведския комендантъ Горнъ. Като го видѣлъ, Петъръ, въ жестокостта си, му ударилъ една плесница и съ строгъ гласъ му казалъ:

— „Не си ли ти виновенъ за дѣто са пролѣта толкова невинна кървь? Като не си ималъ надѣжда за помощъ и никакви средства да спасишъ града защо не вдигна по-напрѣдъ бѣлото знаме?“

Като турилъ сабята си на масата, господаря продължилъ.

— „Гледай тъзъ сабя не са е обагрила съ шведска, а съ руска кървь. Азъ убихъ нѣколцина отъ собственнитѣ си войници за да ги удържж отъ страшното грабителство и убийство, предизвикани отъ твоейто безразсѣдно упрямство; съ туй азъ избавихъ градскитѣ жители отъ съвършено изстребление.“

Плѣнния Шведский офицеръ.

Много пленни шведски офицери били пратени въ Сибиръ, дѣто живѣли свободно и отъ нищо не-